

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Година цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, събота 8 януарий 1883 год.

БРОЙ 2.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 40.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ОФФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 3.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 5 того подъ №. 16,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Изработенитѣ презъ 1881 г. отъ Святитъ Синодъ правилници и приспособление на Екзархийски уставъ за Църковното управление въ Княжеството, преглѣдани на послѣдъкъ първоначално и повторно въ Държавний Съвѣтъ въ присъствието на Преосвященни Григорий Митрополитъ Доростоло-Червенски и опълномощенъ отъ Негово Блаженство Български Екзархъ да ги обясни — да се внесатъ за преглѣдане и пълно утвърждение въ настоящата сесия на Народното Събрание.

Ст. II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 5 януарий 1883 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията
Д-ръ Г. Вълковичъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 16.

Господарю!

Имамъ честь да представя ѝ на Ваше Височество изработенитѣ презъ 1881 год. отъ Святитъ Синодъ правилници и приспособление на Екзархийски уставъ за Църковното управление въ Княжеството, преглѣдани съгласно съ указитѣ на Ваше Височество отъ 19 мартъ и 8 октомври 1882 год. подъ №. №. 224 и 711 първоначално и повторно отъ Държавний Съвѣтъ въ присъствието на Преосвященни Григорий Митрополитъ Доростоло-Червенски и опълномощенъ отъ Негово Блаженство Български Екзархъ да обяснява тѣзи правилници.

Понеже тѣзи правилници съдържатъ и пунктове, които се касаятъ и до отпускане на парични кредити, ще е нуждно да се подложатъ тѣ на одобрението на Народното Събрание.

Заради това, ако одобрявате горнето, азъ имамъ честь да моля най смиренно Ваше Височество да благоволите да подпишете представляемиятъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ. София 5 януар. 1883 г.

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията
Д-ръ Г. Вълковичъ.

УКАЗЪ

№. 908.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 декември подъ №. 7262,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да се внесатъ за разглѣдане въ Народното Събрание пощенската конвенция и частния телеграфенъ договоръ за уреждане телеграфо-пощенските сношения между България и Сърбия.

Ст. II. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 27 декември 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията
Д-ръ Г. Вълковичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 7262.

Господарю!

Имамъ честь най смиренно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите да се внесатъ за разглѣдане въ Народното Събрание пощенската конвенция и частния договоръ за уреждане телеграфните сношения между България и Сърбия.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля да благоволите да подпишете тукъ приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 24 декември 1882 година.

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданятията
Д-ръ Г. Вълковичъ.

По Министерството на Правосѫдието.

УКАЗЪ

№. 880.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието отъ 18 декември 1882 год. подъ №. 165, основанъ на 816 и 835 ст. ст. отъ Временните Съдебни Правила и 14 ст. отъ Конституцията,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрешимъ щото наказанието на осъденитѣ отъ Варненския окръженъ съдъ Константина Филева и Калчо Панева на 3 годишенъ тъмниченъ затворъ въ окови да се смѣкчи на 6 мѣсеченъ тъмниченъ затворъ безъ окови.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 18 декември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Правосѫдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 165.

Господарю!

Предсѣдателътъ на Варненския окръженъ съдъ съ представлението си №. 5272 като препраща въ Министерството на Правосѫдието преписъ отъ пресъдата №. 100, на основание 816 ст. отъ Временниятъ Съдебни Правила, моли да се ходатайствува предъ Ваше Височество, щото наказанието на осъденитѣ отъ Варненския окръженъ съдъ на три годишенъ тъмниченъ затворъ съ окови, Калча Панева сега редовой солдатинъ отъ 16-та Провадийска дружина и Константина Филева, жителъ отъ с. Кадж-къой, да се смѣкчи на шестъ мѣсеченъ затворъ безъ окови.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ слѣдующитѣ: на 23-и ноември 1881 година, селенетъ отъ село Саджкчи, Хюсейнъ Омеровъ и Мустафа Мехмедовъ като си отивали изъ г. Провадия къмъ селото си съ едни кола, замъркни по пътя близо селото Кадж-къой, и като продължавали пътя си, до мѣстността нарѣчена „Буюкъ Абаси“, внезапно били въспрени отъ непознати тѣмъ хора, които имъ извикали да застанатъ на мѣстото и да си распашатъ поясите, когато Хюсейнъ Омеровъ и Мустафа Мехмедовъ въразили, че у тѣхъ нѣма пари, тогава непознатите изгрѣмѣли върху тѣхъ два пѣти. Мустафа и Омеръ уплашени отъ това оставили колата и избѣгнали; на втория денъ като се върнали да си видятъ колата съ полицейския отъ ближнето село, забѣлѣжали че отъ колата имъ липсва: една аба, единъ кожухъ, двѣ торбички, въ които е имало по половина ока захаръ, сто драма кафе, сапунъ една ока и шестнадесетъ гроша. При колата близо се намѣри една гилза отъ патронъ на кринка и малко изгорена пачавра.

Споредъ взетитѣ отъ кмета на село Кадж-къой мѣрки, слѣдъ три недѣли намѣрили въ плѣвника на осъдения Калчо Панева частъ отъ откраднатитѣ вещи, отъ които се узнало, че лицата които обрали и стрѣляли надъ пострадавшитѣ (Юмерова и Мехмедова) сѫ били: Калчо Паневъ редовой солдатъ отъ №. 16 Провадийска дружина, и Константина Филевъ отъ село Кадж-къой които при съдебното слѣдствие се признаха че сѫ извѣршили престъплението, че както единия така и втория на 23 ноември 1881 год. по причина на празника ходили въ кръчмата и пили вино и при мръкване, като се разотишли, тръгнали всѣки отъ тѣхъ отдѣлно да си търсятъ добитъка, като взели Калчо Паневъ бащиното си шешане (стара турска пушка), а Константина Филевъ, кринката, която била дадена на баща му отъ полицията, а случайно, безъ да сѫ се сговорили се срѣщали край селото, отъ гдѣто заедно тръгнали да си търсятъ добитъка близо мѣстността „Буюкъ дере бапи“, срѣщали Хюсейна Юмерова и Мустафа Мехмедова, извикали имъ да се спрѣть и да си распашатъ поясите съ цѣль да имъ взематъ парите, ако иматъ, а защото пострадавшитѣ имъ възражавали възпротивление — изгрѣмѣли съ пушките съ цѣль да ги уплашатъ. Тогава Хюсейнъ Юмеровъ и Мустафа Мехмедовъ избѣгнали; подсѫдимитѣ отишали при колата, отъ която като взели единъ кожухъ, една аба и една чанта, въ която имало захаръ, оризъ, кафе и 16 гроша; захаръта изѣли, парите подѣлили по между си, а дрѣхитѣ занели въ плѣвника на Констан-

тина Филева, но когато общинския кметъ наченалъда търси откраднатитѣ дрѣхи, Константина Филевъ ги пренесъль въ плѣвника на Калчо Панева, гдѣто и се намѣрили.

Предъ видъ на изложенитѣ по горѣ обстоятелства Варненския окръженъ съдъ, съгласно съ членъ 221 отъ Отманския наказателенъ кодексъ, осуди Калча Панева и Константина Филипова на три годишенъ тъмниченъ затворъ въ окови; като постанови въ сѫщово врѣме на основание 816 ст. отъ Времен. Съдеб. Правила, да се ходатайствува предъ Ваше Височество за смѣкчение наказанието на осъденитѣ отъ три години затворъ съ окови на шестъ мѣсеченъ затворъ безъ окови.

Господарю, като имамъ предъ видъ, че осъденитѣ извѣршили това престъпление подъ влияние на пиянство; като имамъ предъ видъ несъвършенолѣтието на осъденитѣ при извѣршването на това престъпление, понеже Калчо Паневъ е ималъ тогава 19 години възрастъ, а Константина Филевъ — 17 години, като имамъ предъ видъ тѣхното скромно примѣрно поведение преди извѣршването на престъпленето; като имамъ предъ видъ тѣхното самопризнание и раскаяние а сѫщо и строгостъта на закона, на основание 816 и 835 статии отъ Времен. Съдеб. Правила и 14 ст. отъ Конституцията, най покорно моля Ваше Височество, да благоволите и одобрите слѣдующето мое предложение.

I. Да благоволите и разрешиште, щото наказанието на осъденитѣ отъ Варненския окръженъ съдъ, Константина Филевъ и Калча Панева, отъ три годишенъ тъмниченъ затворъ въ окови, да се смѣкчи на шестъ мѣсеченъ тъмниченъ затворъ безъ окови.

II. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, най покорно моля да подпишете приложение тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданникъ.

София, 18 декември 1882 година.

Подписалъ: Министъръ на Правосѫдието Д. Грековъ.

УКАЗЪ

No. 878.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието отъ 29 септември 1882 година подъ №. 146,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснѣтъ (25) двадесетъ и пять лева на Георгия Ив. Лещова изъ г. Търново за доисплащане писарското му съдѣржание въ Търновския окръженъ съдъ презъ мѣсецъ септември 1880 година, която сумма по недоразумѣніе между казаний писарь и предсѣдателя на съда не му е била исплатена своеврѣменно отъ надлежния параграфъ и статия по бюджета.

II. Да разрешишъ щото горѣвъзначената сумма да се вземе отъ непредвиденитѣ разноски по бюджета на Министерството на Правосѫдието за 1882 год. § 1 ст. 4.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 18 декември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Правосѫдието Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 146.

Господарю!

Най покорно моля Ваше Височество да благоволите и разрешиште да се отпуснѣтъ отъ непредвиденитѣ разноски

по бюджета на повъренното ми Министерство за 1882 година § 1 ст. 4 (25) двадесет и пет лева на Георгия Ив. Лепцова изъ г. Търново, за доиспращане писарското му съдържание въ Търновски окръженъ съдъ презъ мѣсецъ септемврий 1880 година, която сумма по недоразумѣние между казаний писаръ и предсѣдателя на съда не му е била исплатена о врѣме отъ надлежния параграфъ и статия на бюджета.

Ако Ваше Височество благоволите и одобрите това мое предложение, най покорно моля да подпишете приложенний тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и въренъ подданикъ.

София, 29 септемврий 1882 година.

Подписанъ: Министър на Правосѫдието: Д. Грековъ.

Съ указъ подъ №. 909 отъ 28 декемврий 1882 год. по ст. I разрѣшава се прокурору при Варненския окр. съдъ Венедикту Попову едномѣсеченъ заграниценъ отпускъ, и по ст. II този отпускъ се счита отъ денътъ на търгванието му отъ гр. Варна.

ПРИКАЗЪ

№. 100.

Уволнява се Димитръ И. Ралчовъ отъ длѣжността секретарь при Руссенския окръженъ съдъ, по собственото му желание, и вмѣсто него се назначава Иванъ Тедоровъ, като се счита назначението му отъ 1 декемврий т. година.

София, 24 декемврий 1882 година.

Министър на Правосѫдието: Д. Грековъ.

ПРИКАЗЪ

№. 101.

Утвърдява се бившия секретарь при Лѣсичарския мировий съдия, Стефанъ Димитровъ, на истата длѣжностъ при Софийския околийски мировий съдия, на място вакантно, като се счита назначението му отъ 16 декемврий т. година.

София 24 декемврий 1882 година.

Министър на Правосѫдието: Д. Грековъ.

ПРИКАЗЪ

№. 102.

Назначава се Спиридонъ Ив. Рачевъ на длѣжността секретарь при Шумненския мировий съдия вмѣсто Д. Молова, който, съ приказъ подъ №. 98, е назначенъ за съдебенъ приставъ при Шумненския окръженъ съдъ.

София, 29 декемврий 1882 година.

Министър на Правосѫдието: Д. Грековъ.

По Министерството на Финанситетъ.

УКАЗЪ

№. 920.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финанситетъ, направено Намъ съ докладътъ му отъ 29 декемврий подъ №. 33168,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Старшия писаръ при Министерството на Финанситетъ Н. Райковъ да се назначи за подсекретарь въ Свищовската Митница, вмѣсто Макавеева, който да се уволни за своето недобро поведение.

II. Писарътъ на закрития митарственъ пунктъ „Каджъ-Богазъ“, Георги Кара-Ивановъ, да се премѣсти на същата длѣжностъ въ Каварна, отъ 1 януари 1883 година.

III. Ангелъ С. Къркелановъ да се назначи за втори помощникъ на Бухгалтеря въ Руссенската митница отъ 1 януари 1883 година.

IV. Писарътъ на Руссенската митница Ст. Русевъ да се повиши на длѣжностъ младши магазинеръ отъ 1 януари 1883 година вмѣсто Иосифа Симеонова, който да се назначи на мястото на първия по неспособностъ.

V. Заплатитѣ на лицата, които се премѣстватъ отъ една длѣжностъ на друга да се непрекъсватъ; а на другите да се произвеждатъ отъ деня приемванието длѣжността.

Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министър на Финанситетъ.

Издаденъ въ нашия Дворецъ въ София на 31 декември 1882 г.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписанъ:

Министър на Финанситетъ: Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ №. 923 отъ 31 декемврий 1882 год. внасятъ се за разглеждане въ Държавниятъ Съветъ изработените отъ Министъръ на Финанситетъ законопроекти: „за Владалата“ и „мѣркитѣ и теглилкитѣ.“

Съ указъ подъ №. 918 отъ съща дата утвърдява се истеглената изъ непредвидените расходи по § 3 ст. 4 по бюджета на Министерството на Финанситетъ сума отъ 7668 л. 85 ст. за осигоряванието на разни правителственни изъ Княжеството здания у застрахователното дружество „Дачия-Ромжния.“

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 913.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декемврий 1882 год. подъ №. 9436,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе въ първата сесия на III-то обикновенно Народно Събрание слѣдующето предложение: Съгласно чл. 29 буква в отъ закона за окръжните съвети, за помощь на тѣзи послѣдните да се отпустне отъ хазната 56,000 лева, като распределението на тази сума между окръжните съвети да се предостави на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

II. Нашътъ Министър на Вътрѣшнитѣ Дѣла се на товарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 декемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписанъ: Министър на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 9436.

Господарю!

Съгласно съ чл. 65 отъ новия законъ за окръжните съвети, отъ 1 януари идущата 1883 година всичките разноски за обдържанието на окръжните съвети трѣба да се посрѣдатъ изъ приходитъ на окръжието, опредѣлени

отъ закона (чл. 29 отъ закона за окръжните съвѣти). Възъ основание на това въ проектъ на бюджета за 1883 финансова година за тъзи цѣль не е предвидено нищо.

Но като имамъ предъ видъ отъ една страна, че бюджетъ на новите окръжни съвѣти къмъ началото на идущата финансова година не ще биде възможно да се съставятъ, че приходитъ, опредѣлени отъ закона за окръжните съвѣти, още не сѫ уредени, а отъ друга страна, като земамъ въ внимание, че окръжните съвѣти още отъ началото иматъ нужда отъ пари за посрѣщане първите и необходимите разноски: за исплащане пътните и дневните на членовете отъ окръжните съвѣти (чл. 8 отъ закона за окръжните съвѣти), за пътни разноски на гласните, свикани за избора на окръжни съвѣти (чл. 87-ий отъ избирателенъ законъ), за възнаграждение на членовете отъ постоянната комиссия (чл. 49 отъ закона за окръжните съвѣти) и проч., честь имамъ най покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшиите, щото да се внесе въ Народното Събрание слѣдующето предложение: Съгласно чл. 29 буква в отъ закона за окръжните съвѣти, за помощъ на тъзи послѣдните да се отпустне отъ хазната 56,000 лева, като распределението на тъзи сумма между окръжните съвѣти се предостави на Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно моля да благоволите и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служител.

София, 31 декември 1882 год.

Подписанъ: Министъ на Вътрѣшните Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ №. 911 отъ 31 декември 1882 год. отпушта се на Търновски окръженъ лѣкаръ по § 18 ст. V отъ текущий бюджетъ по медицинската часть сумма 300 лева за исплащане двумѣсечното съдѣржание на волнонаемните оспопрививатели въ Търновски окръгъ.

Съ указъ подъ №. 912 отъ сѫща дата уволянява се Д-ръ Голишевски отъ длѣжността Радомирски окръженъ лѣкаръ отъ 1 януарий, тъй като той минава на служба по военното вѣдомство, а вместо него се назначава бившият Кюстендилски окръженъ лѣкаръ Д-ръ Мартиновъ.

Всѣдѣствие доклада на г. Министра на Вътрѣшните Дѣла подъ №. 2663, Негово Височество благоволи да разрѣши на Провадийски окръженъ лѣкаръ Д-ръ Голински единомѣсеченъ заграниценъ отпускъ за поправление на здравието му, начинайки отъ 1 януарий 1883 година.

ПРИКАЗЪ

№ 1.

Помощникъ на четвъртий участковъ началникъ въ София Владимиръ Богутиновъ, всѣдѣствие представлението на Софийския градоначалникъ и съгласно съ чл. 48 отъ „законъ за чиновниците“, се лишава отъ половината на платата си за текущий мѣсецъ, заради безмѣрно пиянствуване.

София, 3 януарий 1883 година.

Министъ на Вътрѣшните Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Военното Вѣдомство.

ПРИКАЗЪ

№ 262.

Отъ направления по моето поручение преглѣдъ на хлѣба и гозбата въ военските части на Софийския гарзонъ оказва се, че изобщо гозбата била удовлетворителна (въ Военното училище въ врѣме на приглѣда не била готова), хлѣба въ всичките части, освѣнъ въ 1 и 6-та дружини, оказалъ се недоволно испеченъ; въ Военното училище на вкусъ хлѣба билъ повѣче прѣкиснѣлъ, сумуналъ тѣжковѣсенъ и въ разрѣзъ си ималъ малко шупливини.

Предварително казвамъ на началниците и частите, че ако би да се окаже хлѣба неудовлетворителенъ и при слѣдующия преглѣдъ, то контрактътъ трѣба да се унищожи съ предвиденитъ въ тѣхъ послѣдствия.

Обрѣщамъ вниманието на Началника на Западния Отдѣлъ врѣхъ неиспълнението командирите на частите своите обязанности въ отношение хранянието на долните чинове; а командирите на 5 дружина, конвоя на Негово Височество, Артилерийското Отдѣление и Началника на Военното училище, недоброкачествеността на хлѣба ставя на видъ.

СОФИЯ, 24 Декември 1882 г.

Подписанъ: Военний Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 264.

Като вземамъ въ внимание, че въ военния сѫдъ при Штаба на Артилерията се произвежда разбирането на дѣлата, които постъпватъ отъ всичките родове на оръжието, предписвамъ въ числото на длѣжностните лица на този сѫдъ, да се назначаватъ, освѣнъ Артилерийските офицери и офицери отъ останалите части на войската, които сѫ расположени въ града Русчукъ.

Назначенето на тѣзи послѣдните трѣба да биде направено, съ споразумѣнието на Началника на Артилерията съ падлѣжното Началство.

София, 24 декември 1882 год.

Подписанъ: Военний Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 268.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО всемилостивѣйше благоволи да пожалова ордени и медали на долослѣдующите лица: на Командира на Тетевенската №. 5 дружина Майора Гурский — ордена Св. Александъръ 5 ст. на Софийския Окръженъ Драгунски Началникъ Капитанъ Телерестедта — сребърна медаль „за заслуга“; на Капелмейстера на хора на Софийската №. 1-ва на Негово Височество дружина Хохола — ордена Св. Александъръ сребъренъ кръстъ.

София, 30 декември 1882 год.

Подписанъ: Военний Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. София на 31 декември 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 153.

Опредѣлява се на служба: Уволнениятъ отъ Императорската Русска служба отъ артилерията капитанъ Протасевичъ — маиоръ, като се зачисли въ Софийското артилерийско отдѣление.

Подписанъ: Военний Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. София на 31 декември 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 154.

Опредѣляватъ се на служба: Уволнитъ отъ Императорската Русска служба подполковникъ Лиленфельдъ — подполковникъ и капитанъ Петрашевичъ — маиоръ като се назначатъ на длѣжностите: първиятъ — Оберъ прокуроръ а втория прокуроръ.

Подписанъ: Военний Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Рѣшението.

Засѣдание CX отъ 2 Августа 1882 г.

1) Телеграммата отъ Прѣдсѣдателя на Държавния Съвѣтъ. Г. Икономовъ бѣ пратилъ въ Държавния Съвѣтъ оставката си отъ длѣността Прѣдсѣдателъ на сѫщия Съвѣтъ съ молба да ѹкъ прѣстави на Височайше благоусмотрѣниe. Съвѣтъ въ засѣданietо си отъ 23 юлия бѣ рѣшилъ да се съобщи Г. Икономову, че той, Съвѣтъ, е дѣлбоко наскѣренъ отъ това прѣдложение на своя Прѣдсѣдателъ, който горѣщо да се помоли въ името на отечеството да не напушта службата, която му е повѣрилъ НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО и на която той тѣй плодотворно и полезно се е отличилъ.

Слѣдъ това съобщение Г. Икономовъ съ телеграммата си подъ №. 536 повторно моли Съвѣта да направи докладъ до НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО и да прѣстави оставката му отъ рѣчената длѣностъ. Съвѣтъ едногласно рѣши:

Да се отговори Г. Икономову, че Държавният Съвѣтъ по некомпетентностъ не може да поднася оставката на своя Прѣдсѣдателъ на Височайше благоусмотрѣниe.

2) Прошението отъ Дрѣновското Общинско Управление, за да се остави г. Дрѣново за центръ на Околията. Просительтъ казватъ, че се извѣстилъ, че нѣкаква Трѣвненска депутация поднесла на Държавния Съвѣтъ прошение, подпечатано отъ нѣколко общини, съ молба да се остави за околовски центръ г. Трѣвна. Тѣ протестирали противъ дѣйствията на тая депутация и даватъ слѣдующи разяснения: 1) че прошението, ако има такова, е подпечатано само отъ кметоветъ, безъ знанието на населението и 2) че кметоветъ, които сѫ подпечатале такъвъ просбъ, сториле сѫ това по партизански каприции, а не че за центръ на околовия е сгоденъ градъ Трѣвна, отъ който селата Кѣршово, Бучуково, Игнатово, Кесаревската и Килифарската общини отстоѣтъ отъ 3—4 часа, а отъ Дрѣново отъ $\frac{1}{2}$ до 2 часа. Съвѣтъ като взе прѣдъ видъ, че заявления подобни на горното, съгласно съ § 4 отъ закона за административното дѣлене територията, се подаватъ въ Министерството на Важтрѣшните Работи, прѣ:

Да се испроводи прошението на Дрѣновското Градско Общинско Управление до Министерството на Важтрѣшните Работи за свѣдѣниe.

3) Запитваньето отъ кога да се започне пенсията на Катица Костова. Г. Министъ на Важтрѣшните Работи съ отношението си отъ 2 августъ подъ №. 6270 казва, че по приетия обичай пенсии на поборници се опредѣлятъ по-вечето отъ деня, въ който постъпилъ въ Министерството прошението на поборника за пенсия, или отъ когато е получено рѣшене отъ Държавния или Министерския Съвѣтъ за опредѣление пенсия. Поради това и на Катица Костова пенсията била опредѣлена отъ 26 юлия, т. е. отъ деня, въ който е послѣдало рѣшенietо за това. Но Катица Костова, която била получила слѣдъ смъртъта на мѣжа си двумѣсечно съдѣржание, каквото е той получвалъ като Околийски Началникъ, съ прошението си отъ 29 юлия моли, пенсията ѻ да се започне отъ деня, въ който е умрѣлъ мѣжа ѻ. Г. Министъ моли Съвѣта да му съобщи, отъ кога трѣбва да се счита началото на рѣчената пенсия. Съвѣтъ, като взе прѣдъ видъ нѣманьето още законъ за пенсии, рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Важтрѣшните Работи, че до издаваньето закона за пенсии Съвѣтъ съчита за сега за законно да се даватъ пенсии отъ деня на разрѣшението отъ Държавния Съвѣтъ.

Засѣдание CXII отъ 4 Августа 1882 г.

Прѣдмѣти:

1) Разрѣшението на Кутловишкото общинско управление да продаде нѣкои общински мѣста. Министерството на Финансите при отношението си отъ 3 Августъ подъ №. 18,100 прѣпраща въ Съвѣта постановлението подъ №. 18 отъ Кутловишкото Общинско Управление, което, като искало да си построи помѣщеніе и нѣкои сгради, за да приносятъ доходъ на общината, поради нѣмание срѣдства за тая цѣль, рѣшило да продаде нѣкои празни общински мѣста. Съвѣтъ рѣши:

Да се испроводи постановлението въ Министерството на Важтрѣшните Работи съ молба да прѣдпише на Берковското Окръжно Управление, за да изслѣдва дѣлото и да даде мнѣнието си, да ли прѣдпо-

лагаемитѣ постройки нѣма да повредятъ общия планъ на селото или на шоссето.

2. Отпушчанието стипендия на Дима Поповъ отъ г. Търново. Министерството на Правосъдието при отношението си отъ 4 Августа 1882 год. подъ №. 2923 прѣпраща въ Съвѣта прошението на Дима Поповъ заедно съ свидѣтелствата: метрическо за бѣдностъ, за слушане лекции въ Загребския университетъ и за служението на просителя, като капралъ въ французския *légion étrangère*. Отъ тая прѣписка се види, че просительтъ, като желаялъ да свърши юридическите науки въ Екския университетъ и нѣмалъ свои срѣдства за тая цѣль, моли да му се отпуска отъ Правителството стипендия по 200 лева въ мѣсецъ. Съвѣтъ, като взе предъ видъ отъ една страна, че просительтъ не е свършилъ пъленъ гимназияленъ курсъ и не е приготвенъ, за да може да постижи направо въ Екския Юридически Факултетъ и отъ друга, че възрастътъ му за учение вече е прѣминжъ, едногласно рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Правосъдието, че Държавният Съвѣтъ не намира за благословно да се отпуши Д. Попову стипендия.

3. Законътъ за учебния комитетъ при Министерството на Просвѣщението. Проектътъ на тия законъ се разглежда и въ засѣданіята СУП и СУШ отъ 29 и 30 Юлия 1882 год. Въ първото отъ тие засѣданія се изслуша докладътъ на Административната секция, която бѣше натоварена съ прѣдварителното изучване на рѣчения законопроектъ. Въ доклада си секцията, като имала прѣдъ видъ: 1) че учебното дѣло съставя единъ отъ най-важнитѣ и жизнени въпроси при всѣки народъ, защото отъ това дѣло зависи нравственото въспитание и систематическото образование на младото поколение, а слѣдователно и цѣлата бѫдѫщностъ на страната; 2) че народнитѣ ни учебни заведения въобщѣ, а най-вече първоначалнитѣ ни училища, за сега се памѣрватъ въ твърдѣ разстроено и незавидно положение, и 3) че учрѣжданьето единъ учебенъ съвѣтъ при Министерството на Просвѣщението ще принесе безъ съмѣнѣние голѣма полза на страната съ въвожданьето по-голѣмо еднообразие и по-добро направление въ всичкото учебно дѣло, — намѣрва пomenѧтия Съвѣтъ за твърдѣ необходиимъ. Секцията направила нѣкои измѣненія въ проекта, а именно: 1) тя счита за по-практично и по-цѣлесъобразно Съвѣтъ да се състои отъ дѣйствителни и почетни членове вмѣсто редовни; 2) тя съглежда голѣма полза да има учебния съвѣтъ едно духовно лице и единъ докторъ медицини, и 3) секцията намѣрва за излишно опрѣдѣлянъето редовна заплата на почетнитѣ членове, защото учрѣждение нието ще засѣдава не често, само когато се окаже нужда, и защото почетнитѣ членове, като чиновници при разнитѣ правителственни учрѣждения, ще да иматъ доволно работа, налагана тѣмъ отъ прѣмата имъ длѣностъ.

Секцията мисли, че ще е справедливо на почетнитѣ членове да се дава възнаграждение по 5 лева за всѣко засѣданіе и особено пакъ възнаграждението, което да не надминува 100 лева на оние почетни членове, на които Съвѣтъ би възложилъ по-обширното разногледванѣ или уцѣняванѣ на какво да е книжовно произведеніе. Въ второто, СУШ, засѣданіе се изслуша второто четенѣ на законопроекта за учебния комитетъ и най-сѣтнѣ въ днѣшното Съвѣтъ изслуша третото му четенѣ, слѣдъ което, като взе прѣдъ видъ изказанитѣ мнѣнія и приетитѣ прѣдложения по начина за формулираньето и нарежданьето на рѣчения законъ, рѣши:

Да се подпише този законъ и въ прѣписъ да се съобщи въ Министерството на Просвѣщението за по-нататъшно распорѣжданie.

4) Въпросътъ за неправилнитѣ дѣйствия на нѣкои Министри. Съвѣтъ изслуша указитѣ подъ №. №. 80 и 521, отъ които съ първия Военното Министерство отпуска 20,005 лева за меблировка на Военното Училище, съ условие да извлѣче тая сумма изъ бѫдѫщия бюджетъ на това училище, и съ втория сѫщото Министерство заедно съ Министерството на Важтрѣшните Дѣла оставятъ да сѫществува и за напрѣдъ Военно-Инженерното отдѣление. Като се основава на буква и) отъ § 19 на устава си относително разрѣшаваньето свърхбюджетни сумми и на постановлението си по учрежданьето на новото Министерство за Общите Сгради, Земѣдѣлието и Търговията, подъ вѣдомството на което влизатъ и строителнитѣ работи на Военното Министерство, и като взе прѣдъ видъ, че такива неправилни распорѣждания сѫ правиле и други Министерства, Държавният Съвѣтъ обсѫди въпроса, за да се донесе за тия распорѣждания до Височайше свѣдѣниe, съгласно съ буква и) на § 19 отъ устава. Съвѣтъ мисли, че, ако и да не отговаря за дѣйствията на Министри, но като е задълженъ по устава си да бди върху испълнението на законитѣ и да донася до Височайше свѣдѣниe за всѣко тѣхно нарушение, той все е отговоренъ нрав-

ствено и би се компромитиралъ предъ Държавния Глава и прѣдъ народа, ако гледа равнодушно на всичко това. Вслѣдствие на горѣ изложеното Съвѣтъ, единогласно прие:

Да се състави единъ проектъ за докладъ въ смисълъ на указанитѣ по въпроса мнѣния, който докладъ да се представи на Общото Събрание въ едно отъ слѣдующитѣ му засѣданія.

Извлѣчение отъ рапорта на Търновския окр. управитель отъ 24 декември 1882 год. подъ № 7293.

Откаранитѣ отъ разбойниците прѣзъ нощта срѣщу 16 декември 1882 год. Мустафа Юзбашиевъ и жената му, изъ с. Чобанъ-Къой, се намѣрили на другия денъ заклани близо до селото.

За издираването на разбойниците, освѣнъ драгуни, се отправили и около 100 души турци, но никакви слѣди не се оказали.

Телеграфически Депеши на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Римъ, 2 януарий 1883 г. Агенцията Stefani получава извѣстия изъ Лондонъ, че Британскій посланикъ (въ Цариградъ) е получилъ заповѣдъ да врѣчи на Портата нотата относително Египетъ. Сѫщата агенция получава изъ Берлинъ телеграмма, въ която се казва: Предвижда се едно размѣнение на идейтѣ между Виенский, Берлинский, Римский и Петербургский кабинети, по поводъ на англійската нота. Това размѣненіе ще приведе къмъ единъ идентиченъ и благоприятенъ за Англия отговоръ.

Прженѣтѣ вчера по Триеската бурса слухове за нѣкакво си покушение противъ Краля Хумберта сѫ съвѣршено лъжовни.

Лондонъ, 3 януар. Англійската нота относително Египетъ се е врѣчила вчера на всичките представители на другите държави.

Англійските вѣстници вѣрватъ, че силитѣ ще потвърдятъ англійската политика.

Morning Post казва, че въ случаината конференция, силитѣ ще разискватъ само въпроса за Суезкия каналъ.

Виена, 3 януар. Увѣряватъ, че великий Дукъ Родолфъ се изоставилъ отъ проектираното си пожтуваніе по Истокъ.

Парижъ, 3 януар. Жълтата книга се раздава днес въ камаритѣ. Въ нея се констатира, че г. Дюклеръ не е престанжътъ отъ да иска за Франция запазването на Statu-quo въ Египетъ или же едно възнаграждение въ замѣна на това.

Депешитѣ отъ Лордъ Гранвилля поддържатъ премахването контрола, но исказватъ увѣрението че Англия и Франция пакъ ще могатъ да продължаватъ да упражняватъ въ Египетъ едно благотворително влияние.

Послѣдната г. Дюклерова нота до Лорда Гранвилля, съ дата отъ 4 януарий (н. с.) не допушта, че потушаването Арабиевото въстание би могло да повлѣче унищожението на контрола и на другите международни учреждения въ Египетъ. Г-нъ Дюклеръ прибавя че положението, което Англия има въ Египетъ, заставя Франция да завземе отново своята свобода на дѣйствие въ Египетъ.

Въ депутатската камара г. Дюклеръ, като даваше разяснения по Египетски въпросъ, каза: Понеже Англия искаше сама да дѣйствува въ Египетъ, Франция е взела отново своята свобода на дѣйствие. — Г-нъ Дюклеръ исказва надѣжда въ депутатската камара че Европа ще одобри поведѣнието на Французското правителство.

Парижъ, 4 януар. Тази зарань на стѣните по стѣните е имало налепено отпечатъци на единъ манифестъ отъ името на принца Наполеона, съ който манифестъ като се е критикувало настоящето положение, исказвали се сѫ претенции на наследственни права на Наполеона. Този манифестъ полицията съдрала. Послѣ паднѣ принцъ Наполеонъ билъ арестуванъ. Въ камарата г. Желлиба запита правителството върху арестуването на принца. Послѣ дадения отъ министра отговоръ, камарата гласува съ 417 гласа противъ 89 предложение, съ което одобрява постъпката на правителството.

Г. Флоке внесе предложение, съ което се иска да се запреши на всички членове отъ царствувавшите въ Франция фамилии владѣнието имъ въ французската територия. Г. Флоке поискаша да се побърза съ това предложение и камарата съ 328 гласа противъ 112 го при-

Съвѣршенно не основателъ е слухът че Франция имала ужъ намѣреніе да предизвика събираніето на конференция за Египетски въпросъ.

Руссенский мировий сѫдия.

Рѣшеніе

Въ името на Негово Височество Александъ I-й Князъ Бѣлгарски, на 1882 год. октомври дванадесети денъ Руссенский мировий сѫдия разгледа дѣлото на Ибрахимъ Османовъ жителъ Руссенский въ маҳалата Аржъ-рамаданъ, съ Кючукъ Мехмедъ прекупеца, жителъ Руссенский въ маҳалата Карап-Али, (който тия дни избѣгалъ изъ г. Руссе, въ неизвѣстно мѣстожителство) за 1614 гроша и 26 пари, по задължителенъ записъ.

Отвѣтника Кючукъ Мехмедъ призованъ въ сѫда за 15 юния т. г. съ призовка, която му е вручена на 24 май т. г. лично, когато пакъ словесно му се обяви, че дѣлото се отлага за 26 август, а отъ тогава отложено за 12 октомври т. г. не се яви за отговоръ нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно на основание чл. 115 и 116 отъ сѫдопроизводството по граждан. дѣла, които сѫ подсѫдни на мировий сѫдия, намѣри слѣдующитѣ обстоятелства:

Ибрахимъ Османовъ съ единъ записъ отъ 1 януарий 1297 г. отъ егира има да зима отъ Кючукъ Мехмеда 1614 гроша и 26 пари происходящи отъ съдружеска смѣтка. Това се доказа съ записъ на Кючукъ Мехмеда и съ показанията на свидѣтелитѣ: Али Ефенди Еминовъ и Татаръ Али Мехмедовъ.

И като има предъ видъ обясненията на истеца, показанията, свидѣтелитѣ и обявяванието на отвѣтника, на основание чл. 48, 49, 68, 71, 100, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство, оиредѣли:

Кючукъ Мехмедъ прекупеца, за издлъжение на записъ си да брои на Ибрахимъ Османовъ хиляда шестстотинъ и четирина-десетъ гроша и 26 пари, и сѫдебните разноски.

Това рѣшеніе на основание чл. 124 и 132 отъ мировото гражданско сѫдопроизводство подлѣжи на аппелационно обжалваніе въ мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на обявението му, чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий Сѫдия: Крѣстичъ.

3—(1702)—3

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ сички ония, които въ течението на миналата година се оставали залози за слѣдуемото мене право за мѣркитѣ и тѣглилкитѣ, да побѣрзатъ да си ги освободятъ до 20 ч. на текущий мѣсецъ януарий. Които залози не се потърсятъ до тогава, ще се продаджатъ за да се покрие слѣдуемото мене право за кантарие.

1—(20)—1 П. Икономовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1282.

Руссенский Окръженъ Управлятелъ Съвѣтъ честъ има да съобщи, че му е съобщено за слѣдуемото животно безъ стопанинъ (юва), хванато въ с. Басарбово, Руссенска Околия, именно: една биволица, на 4 години, кораманеста, на челото има бѣло — предадена е на прехрана въ чивчи-башията въ г. Руссе.

Умолява се стопанина на тая биволница да се яви въ съвѣта отъ днѣс до единъ мѣсецъ съ документъ за правособственность, за да му се предаде; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

София, 29 Декември 1882 година.

1—(3)—1

Предсѣдателъ: К. Мартиновичъ.
Членъ-Секретарь: П. Пърговъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 1747.

Ломский окръж. управ. съвѣтъ съ настоящето си обявлява за знаніе на почитаемата публика че въ селото Куле-махала (Ломска околия) се намира безъ ступанинъ едно мажко турме, длака руса, белопахо, на двѣ години, безъ никакви други вънкашни бѣлѣзи.

Притежателътъ на това добиче е длѣженъ отъ днѣс най-късно до 25-и идущий януарий мѣсецъ да се яви въ канцеларията на съвѣта, снабденъ съ нуждното свидѣтелство за право на собственность, иначе слѣдъ истичанието срокъ ще се продаде съ наддаваніе за въ полза на хазната.

Ломъ, 18 декември 1882 година.

1—(1)—1

Предсѣдателъ: А. Ивановъ.
За Секретарь: М. Стефановъ

Отъ упр. на драгунския корпусъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Управлението на Драгунския Корпусъ отъ ново обявлява, че на 20 януари 1883 година, въ 10 часътъ заранъта, въ градътъ София, въ самото управление ще стане търгътъ за ошиванието на драгуните 1593 шинели, 1593 панталони и 1593 сукнени шапки.

Всичкото обмундиривание, ще се ошире отъ готовъ материалъ.

Устни наддавания не ще станатъ, а желающитъ да предприематъ ошиванието на горѣзначеното обмундиривание, сѫ дължни да представятъ въ управлението на Драгунския Корпусъ въ 9½ часътъ въ назначениятъ за наддаванието денъ, въ запечатанъ пакетъ цѣната съ която приематъ задължението.

Наддаванието ще се произвиде: шинелитъ и панталонитъ въ едно: отдѣлено шапкитъ.

Утверждението или неутверждението на наддаванието зависи отъ Началника на Драгунския Корпусъ.

Всѣки единъ, който иска да земе участието въ наддаванието, трѣба да представи единъ залогъ, за шинелитъ и панталонитъ 1750 лева и за шапкитъ 200 лева.

Условията за ошиванието и образците, могатъ се видя всѣкидневно отъ 9 часътъ заранъта, до 6 часътъ вечеръта, въ управлението на Драгунския Корпусъ.

Адъютантъ на Драгунския Корпусъ,
Капитанъ Ковалевский.

2—(1758)—3

Плѣвненски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 367.

Долоподписанній Михаилъ Д. Цанковъ сѫдеб. приставъ на III участокъ при Плѣвненски окрѣженъ сѫдъ на основание испѣлнителни листъ на Никоп. мировий сѫдия отъ 13 юни 1881 год. подъ №. 1026 издаденъ въ полза на Д. П. Тортомановъ, отъ Никополь срѣщу Акманъ Х. Аслановъ, отъ сѫщия градъ за 2500 гроша и съгласно ст. 452, 454, 455, и 465 отъ Вр. Сѫд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното обнародование настоящето въ „Дѣржавния Вѣстникъ“ въ продължение на 61 денъ ще продавамъ чрезъ наддаване въ г. Никополь, недвижимите имущества на отвѣтника Акманъ Х. Асланъ, а именно:

1) Едно мѣсто за кѫща находяща се въ гр. Никополь, въ махалата „Шахмаклекъ“ отъ тридесетъ арш. дължина и двадесетъ и петъ арш. широчина, съсѣдствено: съ мѣстото за кѫща на Асанъ Куртолевъ, съ мѣстото за кѫща на Али Ченакооглу, съ мѣстото за кѫща на Мюфти Абазъ Ефенди, и пажъ; наддаванието на която ще почне отъ 60 лева.

2) Едно мѣсто за магазия, находяща се въ гр. Никополь, въ чаршията, отъ осемъ арш. дължина и деветъ арш. широчина, съсѣдствено: съ мѣстото за дюкенъ на Петраки Василевъ, съ мѣстото за дюкенъ на Расимъ Арнаудевъ и отъ двѣтъ страни пажъ; наддаванието на което ще почне отъ 140 лева.

3) Едно мѣсто за дюкенъ, находяща се въ гр. Никополь, въ сѫщата чаршия, отъ десетъ рш. широчина и дванадесетъ дължина, съсѣдствено: съ мѣстото за дюкенъ на Ескеджи Узунъ Мустафа, съ мѣстото за дюкенъ на Фератъ Решединъ, съ мѣстото за фурна на Х. Афузъ компания и пажъ; наддаванието на което ще почне отъ 100 лева.

Желающитъ да наддаватъ, могатъ да разгледатъ формалностите по настоящата продажба въ канцеларията ми въ гр. Никополь, всѣкой денъ, освѣнъ неприсътственитъ дни, отъ часа 8 до 12 прѣдъ пладне и отъ 2 до 6 слѣдъ пладне.

Никополь, 23 октомври 1882 год.

Сѫдеб. приставъ: М. Д. Цанковъ.

2—(1498)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 598.

Долоподписанній М. А. Мариновъ сѫдебенъ приставъ при Плѣвненски окр. сѫдъ на основание испѣлнителни листъ подъ №. 1929, издаденъ отъ истий сѫдъ на 3 септември 1882 год. и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461 и 463, отъ Врѣменнитъ Сѫдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето обявление въ „Дѣржавния Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава чрезъ наддаване на публиченъ търгъ недвижимото имущество притѣжание на Плѣвненския житель Георги Попъ Симеоновъ, а именно:

1) Една кѫща находяща се въ г. Плѣвень, Варошката махала 3 кварталъ, между съсѣдите: Петраки Цанковъ, Парашкова Точкова и отъ двѣ страни пажъ, построена отъ керчици, съ една стая за живѣніе, единъ прустъ и малъкъ язлѣкъ, на единъ катъ, дължина 8, ширина 8 и височина 5 арш. послана съ земя и покрита съ керемиди; отъ едната страна подъ сѫщия покривъ на кѫщата сайvantъ съ маза отдоле и отъ другата страна земникъ, съ дворъ около 25 арш. дължина и 20 арш. ширина и единъ гиранъ въ двора.

Това имущество не е заложено никому и ще почне отъ първоначалната му оцѣнка 10,000 гр. за издѣлжение искътъ 5236½ гр. заедно съ лихвата имъ по 12%, като се пресмѣтне отъ 23 априли 1877 година до денътъ на исплащанието имъ, 25 лева 24 ст. сѫдебни разноски на Тачо Коновъ опекунъ на Цено Цановъ отъ сѫщия градъ.

Желающитъ господа да наддаватъ и купятъ упоменжата горе кѫща некъ се явятъ въ канцеларията ми въ присъственни дни часътъ отъ 10 до 4 после пладне, гдѣто ще имъ бѫдатъ достащи формалности.

Плѣвень, 8 ноември 1882 год.

Сѫдебенъ Приставъ: М. А. Мариновъ.

2—(1564)—3

Русенски III сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1163.

Подписанній сѫдебенъ приставъ при Русенски III сѫдебенъ участокъ, на основание испѣлнителни листъ подъ №. 2542, издаденъ отъ Разградски мировий сѫдия, на 14 май т. г. съ който Татаръ Османъ Мустафовъ отъ г. Разградъ, е осъденъ да заплати 1243 гроша на Ангелъ Трифоновъ, тоже отъ г. Разградъ и съгласно ст. 455, 457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѫд. Правила, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ денътъ на послѣдното троекратно обнародование настоящето въ „Дѣржавния Вѣстникъ“ и до 2 мѣсѣца ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на горѣзупоменжий Татаръ Османъ Мустафовъ, състояще отъ една кѫща въ г. Разградъ улица „табахана“ подъ №. 20, отъ 2 стаи единъ печникъ, единъ килеръ, плевникъ и една лѣха дворъ, съзидана отъ плетъ и каль покрита съ керемиди.

Наддаванието на горѣзупоменжито имущество ще се започне отъ оцѣнката 800 гроша.

Формалностите относящи се до проданъта на тѣзи имущества могатъ да се разгледатъ въ канцеларията ми при Правителственниятъ домъ, въ г. Разградъ.

Разградъ, 13 ноември 1882 год.

Сѫдебенъ Приставъ: М. Г. Палашевъ.

2—(1577)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1165.

Подписанній сѫдебенъ приставъ при Русенски III сѫдебенъ участокъ, на основание испѣлнителни листъ подъ №. 1554 издаденъ отъ Разградски мировий сѫдия на 9 априли т. г. въ полза на Никола Х. Жековъ отъ г. Разградъ, срѣщо Х. Върбанъ Х. Жековъ тоже отъ г. Разградъ за 1300 гроша и съгласно ст. 452, 454, 455, и 465 отъ Вр. Сѫд.

Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ почитаемата публика че слѣдъ троекратното обнародование настоящето въ „Дѣржавния Вѣстникъ“ до 61 денъ ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на упоменжий Х. Върбанъ Х. Жековъ, състояще отъ: 1) лозе въ мѣстото „Манастиръ“ отъ бѣхи и 2) лозе въ сѫщото мѣсто отъ 2 бѣхи и 3) лозе въ мѣстото „голѣми лозе“ отъ 7 бѣхи, находящи се въ землището на с. Арнаутъ (Разградско окрѣжие).

Наддаванието на горѣзупоменжито недвижимо имущество ще се започне отъ оцѣнката 2000 гроша.

Формалностите относящи се до това дѣло могатъ да се разглѣдватъ въ канцеларията ми при Правителственниятъ домъ въ г. Разградъ, гдѣто ще се извѣрши и продажбата.

Разградъ, 13 ноември 1882 год.
Сѫдебенъ Приставъ: М. Г. Палашевъ.
2—(1578)—3

Отъ контората на Силистренската окр. болница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 341.

Приглашаватъ се роднинитъ, които иматъ право за наследство да се явятъ отъ днесъ въ 6 мѣсеченъ срокъ съ законни свидѣтелства за получаване имуществото на покойниятъ Иванчо Пенчевъ кожухаръ отъ г. Търново, което е останало въ Силистренската II класна окрѣжна болница. Слѣдъ истичението на срока съвѣта при тая болница ще се распореди съгласно § 25 буква (3) отъ болничниятъ уставъ.

Окражъ лѣкаръ: Дръ Н. Енчевъ.
3—(1748)—3

ПРИЗОВКА

№. 5389.

Варненски мировий сѫдия на основание чл. 115 и 116 § 1-й отъ Временнитъ Сѫдебни Правила, призовава бившиятъ сѫдебни приставъ при Варненски окрѣжниятъ сѫдъ Христо-Парлапановъ, а по настоящемъ живущъ въ Бѣлгария, съ неизвѣстно мѣстожителство, за да се представи въ камарата на Варненски мировий сѫдъ, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на единъ (1) мѣсецъ отъ денътъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Дѣржавниятъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявението, отъ П. Бабевъ, сѫдебниятъ приставъ при Варненски окрѣженъ сѫдъ, искъ 55 лева и 40 стотинки, по една расписка.

Въ случай на неявяване, ще се постѫпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

Варна, 10 ноември 1882 год.
Мировий сѫдия: Я. С. Батуловъ.
Секретарь: С. В. Меразиевъ.
3—(1561)—3

Видински окрѣженъ сѫдъ.

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ

№ 1890.

Съгласно ст. 576 отъ Врем. Сѫдеб. Правила, по опредѣлението отъ 25 септември т. год. Видински окрѣженъ сѫдъ налага запрещение върху недвижимото имотъ, гдѣ би той се намиралъ въ Бѣлгария, принадлежащъ на обвиняемитъ Върбанъ Цековъ, Петъръ Траяновъ, Павелъ Стояновъ и Младенъ Върбановъ, на сумма 10,000 лева и до снижение на това запрещение отчуждение (продажба) на имотъ имъ се забранява.

Видинъ, 18 ноември 1882 година.
Предсѣдателъ: Г. Д. Минковъ.
Секретарь: Д. П. Вапорджиевъ.
2—(1608)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 2141.

Русенски мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава съ настоящата си призовка Нури Х. Шакировъ, бивши Русенски жител, а по настоящему находящъ се въ г. Тире, Змирненска Губерния въ Турция, да се яви въ този съдъ въ течегие на четири мѣсеки отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявленниятъ срѣщу него искъ отъ Гарабетъ Мѣхмедъчъ Х. Степанианъ, мѣстни жители, за 466 гроша по тевтеръ, и съдебните разноски. Въ случай на неявяването му ще се постапи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското производство.

Русе, 1 декември 1882 год.

Мировий Съдия: Д. А. Кръстичъ.

1—(1684)—3

Самоковско мирово съдилище.

ПРИЗОВКА

№. 1115.

На основание ст. 114 и съгласно п. 2 на ст. 125 отъ Временните Съдебни Правила, призовава г-на Рашида Мемишовъ, бивши Самоковски жител, а по настоящемъ живущъ задграница (въ турско), да се представи въ салата на съдилището, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ дена на трикратното обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на искътъ предявленъ противъ него отъ Лазаръ Галабовъ, жител въ гр. Самоковъ, за 1495 гроша които е броилъ за текущата на една кѫща, принадлежаща на отвѣтника, за която не му е далъ нужнитъ владѣтеленъ актъ.

Въ случай на неявяването му, съдилището ще постапи, съгласно ст. 115 и 112 отъ гражданското производство за мировитъ съдии,

Самоковъ, 27 ноември 1882 год.

Мировий Съдия: П. Шапкаровъ.

И. Д. Секретарь: Хрянакиевъ.

1—(1650)—3

ПРИЗОВКА

№. 5393.

Братчански окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. II отъ Временните Съдебни Правила, призовава наследниците на Мехмедъ Юсуфъ, а именно: Ибрахимъ, Бегъ-Пашаджиевъ, Шевкие, и Фатиме Мехмедови, жители отъ градъ Берковица, а по настоящемъ живущи въ Цариградъ, да се явятъ въ съда лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири мѣсеки отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговарятъ на предявленниятъ срѣчу тѣхъ искъ отъ Давитко Гюргиевъ, повѣренникъ на Исмаилъ Сахатчи, жителъ отъ г. Берковица, за 25,684 гроша капиталъ и лихвата имъ за осмъ години споредъ записътъ гроша 30,816, всичко гроша 56,500.

Въ с. учай че не се явятъ сами или чрезъ повѣренникъ на значениетъ денъ, то съдилището ще постапи съгласно ст. 281 п. I отъ съдебните правила.

Братча, 19 ноември 1882 год.

Предсѣдателъ: Ив. Е. Алексиевъ.

Секретарь: Т. Богоровъ.

1—(1637)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№. 154.

Подписанниятъ съдебенъ приставъ при Софийски окръженъ съдъ, съ силата на исполнителните листове подъ №. 276, и 350, издадени отъ Софийския околийски мировий съдъ, съ които осъждада съдружниците Бранко Таневъ, Георги Лазаровъ, и Игнагъ Соколовъ изъ село Гълъбовци да заплатятъ съ листътъ

подъ №. 276, на Панчо Х. Симовъ, Софиянецъ, 20 полимериана, а съ листътъ подъ №. 350 на Янаки Симовъ, 4807 гроша и съдебните разноски заради които суми е турено запоръ на ханътъ имъ въ село Гълъбовци.

1) една конюшня, една магазия създади отъ камъкъ дуваръ по 6 метра широчина, и по 6 метра дължина.

2) падъ конюшнята и магазията една махала една ода за живене, и единъ оджакъ, все отъ дуваръ, покрити съ асма таванъ, и закрити съ керамиди.

3) една фурна за хлѣбъ, до нея стая 3. метра ширина, и 3. метра дължина.

4) до фурната и стаята единъ хамбаръ зема 6000 оки жито; наедно всички покрити съ керамиди.

Съгласно ст. 454, 455, отъ Временните Съдебни Правила, слѣдъ троекратното публикуване на настоящето ще се продадътъ за обезпечение искътъ въ исполнителните листове.

София, 27 октомври 1882 год.

Съдебенъ приставъ: Т. Ковачовъ.

1—(1500)—3

ПРИЗОВКА

№. 1490.

Лѣсичерск. мир. съдия по просбата на свещеника Ивана Стояновъ, жителъ на село Каломенъ (Дрѣновско) и съгласно ст. 115 п. 2-ий и ст. 117 отъ Времен. Съд. Правила, призовава бившия жителъ на с. Джекотъ Топчи Юсеина, който днес живѣе въ Цариградъ, да се яви най кѫсно 4 м-ци слѣдъ трикратното публикуване на тъзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да го усигори за продажбата на три парчета недвижимо имущество, находяще се въ с. Джекотъ и землището му, които му продалъ за 2500 гроша и си взелъ паритетъ на пълно.

Въ случай че той самъ или посрѣдствомъ повѣренникъ се не яви на горѣзначенния срокъ, мировий съдия, съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово производство ще разглѣда и рѣши дѣлото задочно.

Мировий Съдия: П. Андоновъ.

1—(1383)—3

ПРИЗОВКА

№. 1491.

Лѣсичерски мировий съдия, по просбата на свещеника Петра Н. Драганова и Петка и Вилика Николови отъ с. Джекотъ и съгласно ст. ст. 115 п. 2-ий и 117 отъ Временните Съдебни Правила, призовава бившия жителъ на това село Халила Ибрямова, който днес живѣе въ Азиятски Турция въ г. Киремислий (спорѣдъ прошението) да се яви най кѫсно 4 м-ци слѣдъ трикратното публикуване на тъзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да ги усигори за продажбата на двора, който се намѣрва въ по-мѣнжето село и който имъ продалъ за 674 гроша и си взелъ паритетъ на пълно.

Въ случай че той самъ или посрѣдствомъ повѣренникъ се не яви въ горѣзначенния срокъ, мировий съдия съгл. ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово производство ще разглѣда и рѣши дѣлото задочно.

Мировий Съдия: П. Андоновъ.

1—(1384)—3

ПРИЗОВКА

№. 2200.

Горнѣ-Кайнарджански мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Времен. Съдеб. Правила, призовава Мехмедали Ахмедовъ, бивши жителъ изъ село Пъндаклий, Селистренско окръже, а по настояще живущъ въ гр. Ада. Пазаръ (Турция) да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Г. Кайнарджански мировий съдъ въ четири мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отговоръ на предявленниятъ срѣчу него отъ Кольо Петровъ Пачалъ изъ село Пъндаклий искъ за владѣтеленъ актъ

на продаденитъ му една кѫща, едно лозие и сто и седемдесетъ и пять уврати ниви.

Въ случай на неявение ще се постапи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското производство.

Г. Кайнарджа 27 септември 1882 год.

Мировий съдия: К. Диковъ.

Секретарь: Резановъ.

1—(1387)—3

ПРИЗОВКА

№. 2201.

Горнѣ-Кайнарджански мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Мурадъ Ахмедовъ бивши жителъ отъ село Пъндаклий, Селистренско окръже, а по настоящемъ живущъ въ село Добромиръ (Доброджа) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ Горнѣ-Кайнарджански мировий съдъ, въ четири мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за отговоръ на предявленниятъ срѣчу него искъ отъ Кольо Петровъ Пачалъ изъ село Пъндаклий за владѣтеленъ актъ на продаденитъ му една кѫща и осъдесетъ пять уврати ниви.

Въ случай на неявение въ означенниятъ срокъ ще се постапи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското производство.

Г. Кайнарджа 27 септември 1882 год.

Мировий съдия: К. Диковъ.

Секретарь: Резановъ.

1—(1388)—3

Книжарско Извѣстие.

Книжарницата на Хр. Г. Дановъ въ София се премѣсти отъ Куру-чесменската машина въ Хотелъ Кисяковъ, срѣдъ Градската градина.

Въ книжарницата се намиратъ за проданъ всички учебници и спомагателни учебни и други книги на Български язикъ.

Въ същата книжарница се намиратъ още и различни спомагателни учебни срѣдства, като: за наглѣдно изучаване Св. История и Законъ Божий има различни картини на живо гравирани и колорирани на брой по тридесетъ за Вѣтхий и Новий Завѣтъ; за наглѣдно изучаване Землеописанието, земли кѫлба отъ различни величини, Лунарии и Планетарии и др. т., за наглѣдно изучаване Всеобща История, Исторически харти, или рѣка на врѣмената; за наглѣдно изучаване Минералогията, различни пластически кристални фигури; за наглѣдно изучаване Числителницата, различни видове и величини отъ подвижни счетове и таблици за математическите мѣрки и теглилки, изобразени въ естествената имъ величина; за наглѣдно изучаване Геометрията, различни пластическо-стереометрически фигури; за обучение въ чертане и рисуване, различни терези, картини, линияли, бои и четчици съ принадлежностите имъ, още и различни книжки за упражнение, както въ чертане и рисуване, тѣй и за обучение въ Краснисане, а тѣй също и за преписване на тѣхъ уроци и др. т., за писане, различни мастилници, мастила, писалки, моливи и хартии; за канцеларии, освѣнъ горнитъ, намиратъ се различни видове и отъ различни величини пликове, червени воскове, тискала и дръшки за писма, различни видове портефелчета и други т.

Въ книжарницата се приематъ спомоществователи за в. „Марица.“

Приема се на извѣстна комисиона и всички новоиздадени книги на Български язикъ, за да се продаватъ за сметка на издателите имъ.

Адресъ за писма и телеграмми: До книжарниката на Хр. Г. Дановъ въ София.

Отъ дѣловодителя на книжарница:

1—(1757)—3

Ив. Б. Касжровъ.